

اثر بستر و روش کاشت بر میزان جوانه زنی و تولید نشا پینو

سید حسین نعمتی، علی نهرانی فرز

اعضاء هیئت علمی گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی

این سبزی میوه ای جدید و با ارزش از خانواده سولاناسه و بومی آمریکای جنوبی است. تکثیر بذری آن در شرایط معمول با موفقیت کمی همراه است. در آزمایش اول روشهای جوانه زنی بذر و تولید نشاء گیاه با ۳ تیمار و ۵ تکرار و در هر تکرار ۲۰ نمونه در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گردید. تیمارهای آزمایش عبارت بودند از: کشت بذر در بستر خاکی (مخلوط خاک برگ، ماسه و خاک)، کشت بذر در بستر پیت (درگلدان های جیفی پات با رطوبت ثابت) و کشت آزمایشگاهی بذر در پتری دیش برای جوانه زنی. نتایج نشان داد که این سه روش با هم تفاوت معنی داری در سطح احتمال ۱٪ دارند به طوریکه در روش کشت بذر در بستر خاکی با جوانه زنی ۴٪، در روش کشت بذر در بستر پیت (درگلدان های جیفی پات) ۵۶٪ و در روش کشت در پتری دیش جوانه زنی

سبزیکاری - بوستر

۲۸٪ بود. در آزمایش دوم ازدیاد و تولید نشاء با ۴ تیمار و ۵ تکرار و در هر تکرار ۲۰ نمونه در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گردید. تیمارهای آزمایش دوم عبارت بودند از: کشت مستقیم بذر در بوستر مخلوط خاکی، جوانه زنی در پتری دیش و سپس کشت در بوستر مخلوط خاکی، جوانه زنی در پتری دیش و سپس کشت در بوستر پیت و کشت مستقیم بذر در گلدان های جیفی پات (بوستر پیت) با رطوبت ثابت. نتایج نشان داد که این چهار روش نیز برای ازدیاد و تولید نشاء با هم تفاوت معنی داری در سطح احتمال ۱٪ دارند به طوریکه در روش کشت مستقیم بذر در بوستر مخلوط خاکی ۲٪، جوانه زنی در پتری دیش و سپس کشت در بوستر مخلوط خاکی ۲۳٪ که با تیمار اول و چهارم در سطح احتمال ۱٪ تفاوت معنی داری دارد. تولید نشاء در تیمار جوانه زنی در پتری دیش و سپس کشت در بوستر پیت (۲۶٪) و بهترین روش کشت مستقیم بذر در گلدان های جیفی پات (بوستر پیت) بود که با ۵۱٪ تولید نشاء با ۳ تیمار دیگر در سطح احتمال ۱٪ تفاوت معنی داری دارد.